

מה:

עין משפט
נר מצוה

גג א מיי פ"ו מהל' מעה"ק
הלכה כג:
גד ב מיי שס פ"ו הלכה ז:
גה ג מיי שס הל"ו ופ"ו שס
הלכה כג:

תורה אור השלם

1. ושטע אהו בקניין אל
בדיל דוקטיר אהו הבנות
המזמנה על העצצ אשר על
האש עלה הוא אָשר ריח
ניחח ליתנה: ויקרא, א. ז.
ו. ותצלח עליו ויהי ויהנה
וישבעו בשטע הגדי ומאומה
אין בידו ולא הגיד לאביו
ולאמו את אשר עשה:
שופטים די. ו.
3. והביא אתם אל הבנות
והקריב את אָשר לחטאת
ראשונה וקולק את ראשו
ממול ערפו ולא בדייל:
ויקרא, ח. ה.

גליון הש"ס

[תוס' ר"ה הברדיל בו' אבל בעולה קשה מנול. ע"י לעיל דף נב ע"ב תוס' ד"ה תאמר וכו']. שם לא מלק למעלה נמי בשר. עיין ת"י יומא דף ג ע"ב ד"ה אי מה מילואים:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

הַבְּדִיל בַּחֲמָתָא וְלֹא הַבְּדִיל בְּעוֹלָה פֶּסוּל. בַּחֲמָתָא יִחָשֶׁה
מִדֶּרֶשֶׁשׁׁינן בַּחֲמָתָא הָיָה שֶׁשֶׁס מִלֵּקָה שֶׁלֹּא לְשֵׁמֶה
פֶּסוּלָה וְהִיא דְּלֵב שְׂשִׁינָה בַּחֲמָתָא * אֲזַל בְּעוֹלָה קָשָׁה מִנָּה וְעוֹד
מִדֶּהֱקֵטֶרֶה יִלְפֹּא מִהּ הִקְטֵרֶה הִרָשָׁה בְּעִזְמוֹ וְהִגּוֹף בְּעִזְמוֹ אִף כִּן כֹּהֵן
כִּי וְמֵה הִקְטֵרֶה אֵינֶה מַעֲבָדָה אִף
הַבְּדִילָה אֵינֶה מַעֲבָדָה וְכֵן קָשָׁה
מִמִּלְקָתָא כִּי עוֹף שֶׁעָשָׂה לְמַעַל כִּיּוֹן
דִּיעָשָׂה לְמַעַל מִהִקְטֵרֶה יִלְפֹּא דוֹן
מִינֵה וּמִינֵה וְכִי יִהְיֶה לֵלָה הִקְטִיר
לְמַעַל כֶּסֶר * לֹא מִלֵּק מִלְּמַעַל נִמִּי
כֶּסֶר: * בִּיצֵד קֶרֶב הַמִּתּוֹר. כֹּל
הַקָּדָשׁ מִשְׁנִיּוֹת דִּהְכָּה וְדִפֵּק דִּמְכִילָתָא
מִנְחוֹת זֵרִיכִי לְדַקְדֵּק אֲמָלִי זֵרִיכִי
כֹּוֹלֵה: * קַעֲבִיד מַעֲשֵׂה הָעוֹלָה
בַּחֲמָתָא. מֵה שֶׁזֶּה לְמַעַל וְהִיא
לְמַעַל לֹא חָשִׁב לִיהּ שִׁנּוּי:

לֹא מַעֲכָב וּמַחֲתֵךְ בְּ
אֹמֶר שְׁהִיִּהּ בְּסִימָן שֶׁ
אֵיכָא בִּינִייהוּ תִּנּוּא קִי
שְׁנֵי בַּעוֹלַת הָעוֹף לֹא
קָא עֵבִיד מַעֲשֶׂה עוֹלָה
בְּר"ש סֵבֵר מַעֲכָב ^ח וְכִי
בַּעֲלָמָא הוּא אֲבִי
אֵיכָא בִּינִייהוּ וּבַפְּלֹגוּ
בְּרֵי רַב יִצְחָק חָד אֲמַר
בַּעוֹלַת הָעוֹף מַעֲכָב ^ח
רֹב בִּשְׂר מַעֲכָב אֵיכָא
^ט דְּרֹב בִּשְׂר בַת
^י כִּיצַד מוֹלְקִין חֲטָא
וּמִפְרָקַת בְּלֹא רֹב בִּשְׂר
לִקְנֶה הִנִּיעַ לוֹוִשֵׁט אוֹ
אוֹ רֹבּוֹ וְרֹב בִּשְׂר עֵינֵי
שְׁנַיִם אֲמַרְוּהָ קִמְיָה
שְׁמִיעַ לָהּ הָא דֹא ר"ר
רַבִּי אֲלַעֲזָר בֶּן פִּי
שְׁמוּעָה אֹמֵר הִיא ר' ^י
בַּחֲמַת ^י הָעוֹף שְׁמִי

[illegible][illegible]

קדשי קדשים פרק שישי זבחים

גא' כ"ד קודר את העור סביבות הזפק כמין ארובה וטוטל נמשך
עור שנגד הזפק עם הזפק אבל בלא קדירה לא שהעור נמשך
אחריה וטוטל יותר: וכן הוא אומר: בשמשון והתם מפרש בזה
יציד הוה: מפני: דקמני הדדיל במליקת חטאת שמלקה בשני
סימנין פסול דלא קדרי לא אלעזר:
שמדבלין: שחס הדדיל לא: פסל:
מאי בינייהו: כלומר במאי קמפלגי: א:
ס"ק סבר מילוי: בתר: א: הוה בחטאת
העוף מעבד וכיון דבעל כרחו ממנה
דס אי אמרת מדדיל קעביד כל מעשה
עולה בחטאת מליקת מובדלת ומילוי
דעולה מילוי א: הוא דעביד בה ולקמן
(דפס.) מן דחטאת העוף שעשה
דמעשה עולה א: לשם חטאת פסולה:
ור"א ד"ש סבר לא מעבד: הילכך
אס רבא דבבלי ידיל ולא ימנה
לאחר הדלה ולא עבד ליה מעשה
עולה ואי משום דשיה בהדלה כיון
דלאו א: מעשה עולה מזי לממר בה
חיתוך בשר בעלמא הוא: ה"ג שהיה
בסימן שני בעולם העוף איכא בינייהו.
בעולם העוף הריכוו ד: סימנים
ושהו שיעור שהיה בין סימן לסימן
איכא בינייהו אי פסלי ב: שהיה
בין סימן לסימן כבהמה או לא: ס"ק
סבר שהיה בסימן שני בעולם העוף
לא פסלה. דלא דמי לשחיטת בהמה
דטעמא דבהמה בעיא ב: סימנים
משום דלא נפקא חיותא בסימן אחד
הילכך שם שחיטה על שניהם א: אבל
עוף בסימן אחד פסקא חיותא א:
ועולם העוף א: מנות הדלה בעלמא הוא
דליכא עלה אבל סם מליקת אינו חל
אלא על הראשון ולא מהניא שהיה
לפסול בשני וחטאת שהבדיל בה אע"ג
דבלא שהיה אי אפשר בין סימן
לסימן דכתי לקמן בשמעתי בכתחילה
חומץ שדרה ומפרקת בלא רוב בשר
הגיע לסימן חותכו ורוב בשר עמו
והיה חתיכת רוב בשר א: אף על גב
דלית ביה שיעור שהיה כיון דבבולה
שהיה בין סימן לסימן לא פסלה א:

10 עבדיה בחטאת עבד מעשה עולה בחטאת: ור"א כר"ס א
 11 והיה כיסמו שני בעולה העוף פסלו. הלכך חטאת שהבדיל בה
 12 ימין שא"ל לה בלא שהיה בין סימן לסימן 13 אין כאן מעשה עולה
 14 ובעולה שהיה ליכא ומחתך בשר בעלמא הוא: רוב בשר מעבד
 15 ישיא בינייהו. ודכולי עלמא שהיה בעולה בסימן שני פסלה והכא
 16 והכא פליגי לת"ח יתחור רוב בשר 17 בחטאת לא מעבד 18 אי לא
 19 ויתחמך ליה ואי אמרת בעבד ליה שני סימנין בלא שהיה רוב
 20 ואין מעשה עולה 21 מדרי אלעזר ברבי שמעון כשר רוב בשר
 22 וחטאת מעבד וחמיכתו 23 אחר סימן ראשון הוא וכיון דלא סגי
 24 בלא שהיה ביניהם אין כאן מעשה עולה: מכלל דנעיין רוב הבשר 25
 26 ופסחילה. מדקמפלגי בעיבובא מכלל דכולהו מודו לכתחילה 27 צני
 28 ויתחור רוב בשר אחר הסימן: שדרה. חוט השדרה: מפרקת.
 29 ונלם הוואר: בלא רוב בשר. המקפת סביב דאמרין בהכל שוחטין
 30 וחולין 31 ד: נשברה מפרקת ורוב בשר עמה נצילה וממנא ואפילו
 32 ונפרכתם הילכך אי הוה חותך רוב בשר קודם הסימן הו"ל ליה 33
 34 ומה ולא מהניא בה מליקה וסימנין הלכה למשה מסיני הן: שנים
 35 וזו רוב שנים. בהכל שוחטין 36 שם דף כ"א. אמרינן שנים לרבנן רוב
 37 שנים לרי"א בר"ש והתם פליגי בה בקראי: אמרו קמיה דר' ירמיה.
 38 הך פלוגתא דהך אמוראי דפליגי בטעמא דרי"א ברבי שמעון:

וְעַתָּה לְקַיֵּם שֶׁיֵּשׁ אֵת הָרִצָּה וְהָרָצָה מִפְּנֵי שֶׁהֵיכָן בְּקִיּוֹן שֶׁנִּשְׁמַע הַקּוֹל
מִפְּנֵי שֶׁדְּרוֹב בָּשָׂר מֵעֵבֶד אֵיכָא בִּינְיָיִהוּ וְרִבְנָן סָבְרִי רֹב בָּשָׂר לֹא מֵעֵבֶד
לֵדָל עִם סִימָן הָרָשָׁאן אֶפְיִלוּ (לְאַחַר הַהוּא) גִּזְרִין אֲטוּ וְיִכָּא דְלֹא
כָּן מִשְׁעָה עוֹלָה שֶׁכֵּבֶר חֲזָק רֹב בָּשָׂר עַם סִימָן רָשָׁאן וְכַשְׁמַדְבִּיל
(: דְּלִירִךְ תַּקְסִי לְכִי עוֹלָה הַקּוֹף דְּבִשָׁא שֶׁנִּשְׁמַע מִן מִתָּה עוֹמֵד
רִבְנָן קָמִיָּה רִימִיָּה פ"ה הֵנָּה טַעֲמִי דְרִבְנָן חֲסָדָא וְרָצָה וְאִבִּי
בֶן פֶּדֶת אֹמֵר הִיא ר"א בְּרִבִּי שְׁמַעוֹן שְׁמַעְתִּי שְׁמַדְבִּילִין בְּחֻטְאֵת
בְּרִישׁ רַב חֲסָדָא וְרָצָה וְאִבִּי וְאִף קוֹדֵם הַהוּא מוֹתֵר לְהַבְדִּיל וְא"ת
מֵאִי קָאֵמֵר לְעִיל מַמְנִיתִין דְּלֹא כ"א בְּר"ש הֵא לְכַאֲרוּהִי מַמְנִי
סִימָת מִלֵּךְ רָשָׁא מִמּוֹל עֲרַפֵּה וְאִין מַבְדִּיל וּמוֹה וּמוֹהָ עֲרַפֵּה

ואה"י ש' באן מעשה עולה בחטאת ואפילו חתך רוב בשר ע"י סימן הראשון מ"מ אסור להבדיל
 (ש"י"מ וכענין תוס' שם) : מ] מיתב ופסול לתאם צנום' מולין שם : טז] לאבוי וכה"א : בעולה אל הבדיל
 כ"י כ"י ב"א : דחולין דפרית ותקשי (ש"י"מ וכו' בתוס' שם) : אב] מעמ' דפריש, דכפיוצו דקרא' פלוג
 קודם כה"א : ולרב כסדא ורבא ואבוי מוקי מתניתין דל' כראב"א : הא לכאורודי

המעכצות בחטאת, וזכרי מיירי קרא דלג יצידל כפי, והוי כמבידיל קודם הוזה דאסור להבידיל לכו"פ נא
וי חטאת העוף מעכב כמו מיאי דעולה ונמלא שהוא עוסק בעצבות החטאת, וה"פ קא עבד מעשה עולה
והנמלא היינו בעדו עסקו בעצבות החטאת וכיון דלית עסקו בעצבות החטאת, מתקן בשר בעולמו הוא

מסורת הש"ס

(א) (חולין כא) [לקמן סו:],
(ב) [מעילה ח:], ג חולין כא.
כח, ד חולין כ, ה) שייך לדרף
סד ע"ב.

הגהות הב"ח

- (א) גמ' וכיון דמלוי דס מעכב
קעביד מעשה: (ב) שם מכלל
דבעינן רוב כל"ל ואות ד' נמחק:
(ג) רש"י ד"ה רוב צשר וכו' לא
מעכב אע"ג דלא מחתך:

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

(ן) והשתא בשלמא אי אמרי
 שאסור לחתוך כל השנים פריך
 שפיר דלא סגי ברוב מצומצם
 עד שיפסוק רוב הנראה לעינים
 פן יחוש לצמצם לפי שראא פון
 יחתוך כל השנים לפי שראא
 יחתוך כל השנים ליל למגורו
 (ח"ו וכנ"ז תוס' חולין כא: (ש"ס):
 (ז) צ"ל דהוא (פ"צ: (לח) צ"ל
 מצוותה (ש"ס): (טל) הראשון
 דקודם הזאה וכשמבדיל אחר

כֹּה' כֵּל. והשֹׁאֵר נִמְחַק (n-w):

שהיא [מן] עבודות המעכבות, והא
היינו הבדלה בעודו עסוק בעבודות
רבה אמר בו'. כלומר ודאי פליגי